

103. møde

Torsdag den 17. juni 1999 kl. 10.00

Dagsorden**Eventuelt: Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 148:**

Forslag til folketingsbeslutning om dansk deltagelse i en international styrke i Kosovo.

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen) (Fremsat 16/6 99. Første behandling 16/6 99).

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Den eneste sag på dagsordenen er:

Eventuelt: Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 148: Forslag til folketingsbeslutning om dansk deltagelse i en international styrke i Kosovo.

Der er stadig ikke afgivet betænkning i sagen, og jeg skal derfor udsætte mødet, som genoptages i dag kl. 17.00, men jeg skønner, at der kan blive tale om en yderligere udsættelse.

Mødet udsat kl. 10.01

Mødet genoptaget kl. 17.00

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Formanden for den konservative folketingsgruppe, hr. Helge Adam Møller, har den 16. juni 1999 meddelt mig, at folketingsmedlem Frank Dahlgaard ikke længere indgår i gruppen.

Samtykke til behandling**Formanden:**

Den på dagsordenen opførte sag kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 148:

Forslag til folketingsbeslutning om dansk deltagelse i en international styrke i Kosovo.
Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen) (Fremsat 16/6 99. Første behandling 16/6 99. Betænkning 17/6 99).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden:

Forhandlingen drejer sig i første omgang om de stillede ændringsforslag. Efter debatten om de stillede ændringsforslag og afstemning kommer der en debat om forslaget som helhed, så jeg henstiller, at vi deler debatten.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling**Søren Søndergaard (EL):**

Enhedslisten har fundet det ikke bare rigtigt, men også nødvendigt at stille et konkret ændringsforslag til regeringens forslag.

Når Enhedslisten har sagt nej til at støtte NATO's bombekrig, er vi herinde blevet mødt med spørgsmålet: Jamen hvad er alternativet? Nu er det jo ikke altid nødvendigt at have et alternativ til at gøre noget dumt – andet altså end det at lade være med at gøre det. Som det er blevet sagt, hvis f.eks. naboens hus brænder, og man ikke har noget vand, så skal man ikke kaste benzin på bålet for i det mindste at gøre et eller andet.

Vi har faktisk den opfattelse, at det er nødvendigt at gøre noget. Vi har den opfattelse, at

det er nødvendigt med et alternativ til den primitive nationalisme, som i det sidste årti har præget Balkan, og som har bragt en Milosevic til magten i Serbien og en Tudjman til magten i Kroatien.

Det er lige præcis derfor, at vi i al den tid, vi har været i Folketinget, ja, man fristes til at sige har tigget og bedt regeringen om at gøre mere for at støtte de demokratiske kræfter, de multi-etniske kræfter på Balkan, generelt, må vi erkende, ikke med et særlig godt resultat. Jovist, den danske regering og det danske Folketing har sådan set været mere end villige til at sende militær til Balkan, men freden og fremgangen opbygges ikke alene ved hjælp af krudt og kugler.

Fredsbevarende styrker kan være nødvendige i en periode, f.eks. for at forhindre overgreb på nationale, religiøse eller politiske mindretal. Derfor kunne en neutral fredsbevarende FN-styrke i Kosova også være en god ting, hvis den vel at mærke havde til formål at være neutral og ikke diktere en bestemt politisk løsning; men kun som ét element, hvor de mest afgørende elementer er de humanitære, de sociale og de demokratiopbyggende elementer.

Det er baggrunden for, at vi har stillet det her forslag, som set ud fra vores synspunkt giver en samlet ramme for en dansk indsats for freden på Balkan; fred ikke alene forstået som et fravær af krig, men fred forstået som respekt for menneskerettigheder, demokratisk og social udvikling og mellemfolkelig forståelse.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 5 stemte for, 87 imod.

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes uden afstemning.

Forslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Forhandling

Villy Søvndal (SF):

Vi har været igennem et længere udvalgsarbejde. Jeg vil godt runde af med at udtrykke SF's glæde over, at kamphandlingerne er ophørt, at vi er nået til en politisk løsning, der kan bringe flygtningene hjem, og at vi kan starte genopbygningen.

Vi har været optaget af mange spørgsmål under udvalgsarbejdet, men det er faktisk også en alvorlig sag at sende soldater ud til en mission i et område, der er fyldt af konflikt, der er fyldt af had efter det lange opgør, og derfor tager vi et ansvar på os, som er ganske stort, og derfor er det vigtigt at sende soldater ud med så stor sikkerhed som muligt.

Vi har specielt været optaget af tre spørgsmål i SF, som vi synes er hovedspørgsmålene.

Det ene er sikkerheden for, at alle befolkningsgrupper uanset etnisk oprindelse kan blive beskyttet i den nuværende meget besværlige fase. Vi har stillet nogle spørgsmål til det forhold, at UCK på mange af billederne står side om side med KFOR-soldaterne. Det synes vi ikke er noget rart syn, specielt i en situation, hvor vi nu oplever den modsatte udvandring, nemlig at serberne flygter. Vi har fået oplyst på de spørgsmål, vi har stillet, at det er regeringens mening, at den situation ikke skal fortsætte, altså skal bringes til ophør, og at UCK skal afmilitariseres.

Det andet forhold, vi har været optaget af, er genopbygningen. Jeg tror, vi skal være meget opmærksomme på, at det er let nok i den fase, vi er i nu, fordi billederne på, hvor forfærdeligt det var, er så klare på vores nethinder, men jeg tror, det bliver langt sværere, når billederne ikke længere er så klare, og når der udbræder en ny konflikt, at fastholde de løfter, der har ligget i den her fase, om en solid genopbygningsindsats. Derfor har vi stillet en del spørgsmål om det og bedt om, at regeringen også indtager resten af Folketinget i at fastholde fokus på nødvendigheden af opbygningen.

Endelig har vi været optaget af, at sikkerheden for de soldater, vi sender derned, er så stor som muligt.

Som bekendt stemmer SF for den her udsendelse. Vi gør det, fordi det hviler på et solidt FN-mandat. Vi gør det, fordi der er en forhandlet politisk løsning. Vi gør det, fordi det er vigtigt at beskytte civilbefolkningen. Vi gør det, fordi det er vigtigt at få landminerne væk. Vi

gør det, fordi der er brug for nogle, der kan være med til at genopbygge infrastrukturen.

Hans Engell (KF):

Det er et stort og meget bredt flertal i Folketinget, som om lidt vedtager beslutningsforslaget om at udsende den danske militære styrke til den fredsstøttende operation i Kosovo. Det mener jeg er et godt udgangspunkt for styrkens indsats, som for hver enkelt tjenestegørende og dennes familie vil stille store krav og indebære afsavn, betydelige udfordringer og også risici.

Vi kan træffe den politiske beslutning i vissheden om, at forsvaret vil sikre den bedste mulige udrustning, uddannelse og beskyttelse for de enkelte soldater.

Der er ingen tvivl om, at der for det samlede forsvar bliver tale om en operation, som sideløbende med de andre internationale opgaver og den daglige tjeneste i enhederne herhjemme stiller meget betydelige krav til forsvarets samlede ressourcer.

Vi har i den nye forsvarsaftale afsat en ramme på 572 mio. kr. pr. år til dækning af merudgifterne ved den internationale indsats. Beløb herudover skal tilføres fra finansministerens reserver. Vi er glade for, at det under forhandlingerne er lykkedes at få dette loft ind i aftalen, for der er ingen tvivl om, at den samlede indsats i de kommende år vil blive meget ressourcekrævende, selvfølgelig afhængig af styrkebidraget, med måske op til det dobbelte af den afsatte ramme.

I det lys er det også forståeligt, at regeringen sammen med vore NATO-partnere grundigt analyserer, om der er muligheder for ændrede deployeringer i Bosnien, ligesom vi er tilfredse med, at forsvarsforligspartiernes fælles betænkning bidrag understreger, at dette drøftes med partierne.

Regeringen vil naturligvis også inddrage Det Udenrigspolitiske Nævn i vidtrækkende beslutninger, sådan som grundloven foreskriver. Men det er ganske naturligt og konsekvent og også en del af forsvarsforliget, at de partier, der bærer et medansvar for forsvarets samlede økonomi og styrkernes opstilling, her må have en særlig medindflydelse.

Meget tyder lykkeligtvis på – men vi ved det ikke med sikkerhed endnu – at de sidste brikker omkring KFOR's opstilling og en formentlig og forhåbentlig enighed mellem Rusland, USA og NATO om kommandoforholdene er ved at falde endeligt på plads, hvilket hermed vil skå-

be en diplomatisk ramme, som de militære enheder kan udfylde. På den baggrund vil vi også afvise de ændringsforslag, Enhedslisten har stillet.

Når vi læser forslagene, må vi sige, at der er megen køn lyrik i dem, men på det afgørende punkt viger man jo helt udenom, nemlig i spørgsmålet om NATO's deltagelse og tilstedeværelse. Man overser, at det var NATO's konsekvente optræden, faste forhandlingsposition og vilje til at indlede og fastholde de luftmilitære angreb, der blev den udslaggivende faktor, som skabte den diplomatiske løsning og dermed forhåbentlig det grundlag for fred og stabilitet ikke bare i Kosovo, men i hele regionen, som vores soldater nu skal bidrage til at sikre og fastholde.

Vi kan i Det Konservative Folkeparti støtte regeringens forslag, som vi gjorde det allerede i går, og vi ønsker også de enheder, der nu drager af sted i næste måned, lykke og held med opgaven.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Hr. Hans Engell pegede på det betækningsbidrag, som flertallet har lavet, altså Socialdemokratiet, Venstre, Det Konservative Folkeparti, CD, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti.

Jeg er nødt til at gøre opmærksom på, at der har indsneget sig en fejl i betænkningen. Der står nemlig, at reduktionen af SFOR-styrken finder sted efter nærmere drøftelse i forsvarsforligskredsen, og det kan jo ikke passe, for det har altid været god skik på Christiansborg – og jeg vil egentlig bede forsvarsministeren komme op og bekræfte, at det er stadig er god skik – at det er den kreds af partier, der laver en aftale, som skal spørges, hvis en aftale skal ændres. Og jeg vil bede forsvarsministeren bekræfte, at SF har stemt for SFOR-indsatsen, og at en aftale kun kan ændres af de partier, der i sin tid lavede aftalen, inklusive SF.

Jeg vil spørge hr. Hans Engell, om hr. Hans Engell ikke vil bekræfte, at det er en fejl, og jeg vil bede forsvarsministeren bekræfte, at selvfølgelig ændrer man ikke det her uden de partier, der deltog i den aftale.

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Jeg skal bare sige til hr. Villy Søvnald, at jeg kan bekræfte, at SF i sin tid stemte for forslaget om at sende en styrke til Bosnien: IFOR-styrken og

senere SFOR-styrken. Og i forbindelse med spørgsmålet om en eventuel reduktion af denne styrke vil jeg selvfølgelig også drøfte dette spørgsmål med SF.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Der skal ikke herske tvivl om, at Dansk Folkeparti vil støtte det her forslag. Vi mener, at der nu er en situation, en fred, som også Danmark skal medvirke til at bevare, og derfor går vi ind for, at styrken skal sendes af sted.

Men jeg vil godt sige til hr. Hans Engell, at som det lige har været nævnt her fra talerstolen, er problemet i det betænkingsbidrag, som forsvarsforligspartierne har afgivet i dag, netop det, at de meddeler, at det er forsvarsforligspartierne, der skal afgøre, om reduktionen eller ændringen i SFOR-styrken skal være på den ene eller den anden måde, for dér må jeg minde om, at grundloven jo meget klart regulerer, hvordan udenrigspolitiske beslutninger træffes i Danmark. Der står nemlig i § 19, stk. 3: »Folketinget vælger af sin midte et udenrigspolitisk nævn, med hvilket regeringen rådfører sig forud for enhver beslutning af større udenrigspolitisk rækkevidde.«

Derfor vil jeg bede forsvarsministeren og hr. Hans Engell bekræfte, at man selvfølgelig vil rådføre sig med Det Udenrigspolitiske Nævn, når det drejer sig om ændringer i SFOR-styrken.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg er sådan set meget tilfreds med forsvarsministerens kritik af det betænkingsbidrag, som er kommet fra bl.a. forsvarsforligspartierne, men når jeg godt vil blande mig i diskussionen, er det på grund af det, der hedder Vestsahara. For i forbindelse med udvalgsbehandlingen har der også været lagt op til, at beslutningen om det her måske kunne få konsekvenser med hensyn til udstationering af tropper i Vestsahara, og det er jo klart, at der er noget, der interesserer os, for det er lige præcis en aktion, vi har stemt for.

Derfor vil jeg da bede ministeren om også at bekræfte, at såfremt der skal være en ændring i udstationeringen af tropper i Vestsahara i forhold til det, der blev vedtaget i Folketinget, er det naturligvis noget, der skal forhandles med de partier, som stod bag den beslutning og bar den beslutning igennem Folketinget.

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Det er jo altid en rar situation at være i, at der er mange, der gerne vil holde møder med en. Jeg skal derfor også gerne bekræfte, at hvis der sker en ændring af forudsætningerne med hensyn til Vestsahara, vil jeg selvfølgelig også drøfte det spørgsmål med de partier, der stemte for beslutningsforslaget i sin tid.

Med hensyn til spørgsmålet om at rådføre sig med Det Udenrigspolitiske Nævn kan jeg fortælle hr. Peter Skaarup, at jeg har tænkt mig at overholde loven.

(Kort bemærkning).

Hans Engell (KF):

Hr. Peter Skaarup og hr. Villy Søvndal og hr. Søren Søndergaard rejser spørgsmålet om, hvordan forsvarsforligspartiernes betænkingsbidrag skal fortolkes.

Det skal i hvert fald ikke fortolkes på den måde, at teksten afskærer regeringen fra at opfylde sine grundlovsmæssige forpligtelser i forhold til Det Udenrigspolitiske Nævn og den øvrige del af Folketinget, selvfølgelig ikke. Men det er en tekst, som ligger i direkte forlængelse af den forsvarsaftale, som er indgået, og derfor er det ganske naturligt, at der er en direkte sammenhæng mellem de partier, der påtager sig et medansvar for forswarets udvikling og de bevillinger, der afsættes til forsvaret, og de partier, som påtager sig et medansvar for vores NATO-politik og dermed udsendelsen og deployeringen af styrkerne, så derfor må jeg sige, at jeg ikke helt forstår opstandelsen blandt de partier, der står uden for forsvarsforliget.

Og som forsvarsministeren netop har sagt, har regeringen ét sæt forpligtelser i forhold til Folketinget generelt og ét sæt grundlæggende forpligtelser i forhold til forsvarsforligspartierne. Det er os, der har skaffet pengene, det er os, der har indgået forliget, og dermed må det selvfølgelig også være disse partier, som har et medansvar for, hvordan rammerne i det forlig udfyldes.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jamen jeg bliver nødt til at spørge den konservative ordfører hr. Hans Engell: Hvad kommer den private aftale, som en række partier har lavet herinde, og som de kalder et forsvarsforlig, hvad kommer den Folketinget ved? Det er jo ikke en aftale, der har været fremlagt her i Folketinget. Hvornår har vi stemt om den?

Hr. Hans Engell siger: Vi har skaffet pengene. Jamen jeg vil da godt se, hvornår de penge er blevet skaffet.

Det skal til afstemning her i Folketinget. Så kan vi snakke om det, og så kan vi i øvrigt se, hvem der stemmer for, og hvem der stemmer imod.

Så lad mig lige gøre opmærksom på, at det er en privat klub af partier, der har lavet en aftale, og det har de selvfølgelig ret til, men hvad kommer det Folketinget ved?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen det var da meget forfriskende, at forsvarsministeren kunne meddele os, at han ville overholde grundloven, men det var nok også noget, vi havde regnet med fra Folketingets side. Men faktisk kunne man godt forestille sig sådan en situation, for hvis forsvarsministeren ikke meget snart bekræfter, at man vil rådføre sig med Det Udenrigspolitiske Nævn – eller med Folketinget via et beslutningsforslag – hvis forsvarsministeren ikke bekræfter dét, så bliver grundloven altså ikke overholdt. For det står meget klart i grundloven, hvad man gør, hvis der er tale om større udenrigspolitiske beslutninger, væsentlige udenrigspolitiske beslutninger, og det må det jo være, når man sender tropper afsted eller omdirigerer dem og tvangsudskriver folk osv.

Så det er klart, at det er en større udenrigspolitisk beslutning, og den skal man selvfølgelig rådføre sig med Folketinget om enten på den ene eller på den anden måde.

Derfor må jeg spørge en gang til: Vil hr. Hans Engell og regeringen overholde grundloven derved, at man vil forelægge det her spørgsmål om ændringer i SFOR-styrken for Folketinget enten via et beslutningsforslag eller via Det Udenrigspolitiske Nævn?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Hans Engells formulering om forsvarsforligspartierne bringer jo mindelser om den tid, da hr. Hans Engell var forsvarsminister og man havde et såkaldt 11-mands-udvalg, som uden om Folketinget bestyrede forsvarspolitikken. Det var jo en særdeles udemokratisk konstruktion, men jeg går ud fra, at nu da hr. Hans Engell er i opposition og ikke er minister, er han ikke længere interesseret i en sådan konstruktion. Men jeg vil godt bede om at få hans kom-

mentarer til dette her, for den formulering kunne jo vække mindelser og give en bekymring hos os andre om, at man vil tilbage til den tid, da man holdt Folketinget konsekvent uden for forsvarspolitikken.

Det håber jeg ikke er tilfældet, og jeg håber, at nu da hr. Hans Engell ikke længere er minister, men medlem af oppositionen, vil han have en anden interesse og en anden indfaldsvinkel, end han havde dengang.

(Kort bemærkning).

Hans Engell (KF):

Jeg synes, det er en ganske stærk påstand, når hr. Keld Albrechtsen siger, at Folketinget er blevet holdt uden for forsvarspolitikken, også tilbage i tiden, for i betragtning af, at hr. Keld Albrechtsens taler her i Folketinget under endeløse rækker af forespørgselsdebatter fylder flere reolmeter, kan man ikke just sige, at Folketinget er blevet holdt udenfor, eller at hr. Keld Albrechtsen har ladet sig holde udenfor.

Men tilbage til spørgsmålet: Der er indgået et forsvarsforlig, som hr. Søren Søndergaard og andre kan lide eller ikke kan lide, og en del af dette forsvarsforlig er også, at regeringen indtager og orienterer forsvarsforligspartierne og drøfter forsvarets situation med de partier, som her i Folketingssalen står bag vores NATO-politik, og som stemmer for forsvarsbudgettet i forbindelse med finansloven – som nogle jo stemmer imod – og som dermed er med til at udfylde rammerne for vores deltagelse i NATO og i de fredsstøttende operationer.

Jeg har ikke hørt forsvarsministeren udtale sig på en sådan måde, at dét udelukker en inddragelse af Det Udenrigspolitiske Nævn i forhold til regeringens forfatningsmæssige forpligtelser. Jeg har heller ikke hørt forsvarsministeren sige, at det afskærer nogen som helst fra at rejse en hvilken som helst debat her i Folketingssalen. Men jeg har hørt ministeren sige, at det giver regeringen et ansvar for, at de partier, som er med til at finansiere udsendelsen af styrkerne, også er med i rådgivningen, når det gælder deployering, og når det gælder en sammenhæng mellem mål og midler i den forsvarsaftale, der nu løber i 5 år.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes ikke, hr. Hans Engell kom med et fuldstændig krystalklart svar. Derfor vil jeg bede hr. Hans Engell komme herop og oplyse,

hvordan samarbejdet mellem forsvarsforligspartierne er organiseret, og om man stadig væk har et sådant 11-mands-udvalg, og i hvilken form formanden for Folketingets Forsvarsudvalg vil sikre, at udvalget og Folketinget ikke bliver omgået af en sådan udenomsparlamentarisk virksomhed, som man dermed har etableret.

Formanden:

Hr. Peter Skaarup, og det er sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti savner vi altså stadig væk et svar fra regeringen på, om man vil overholde grundloven – forstået på den måde, at man vil forelægge et spørgsmål om ændringer i SFOR-styrken for Folketinget via et beslutningsforslag eller via Det Udenrigspolitiske Nævn. Der er de to muligheder.

Det, der nævnes i betænkningen fra partierne bag forsvarsforliget, kan ikke bruges til noget, for det overholder ikke grundloven. Derfor vil jeg spørge regeringen direkte: Vil man overholde grundloven, og medfører det, at Folketinget bliver informeret om det her, eller vil man ikke?

Alternativet for de partier, der gerne vil informeres – ud over forsvarsforligspartierne – er jo, at vi må kalde regeringens ministre i samråd resten af sommeren, at vi, hver eneste gang der er en ændring i SFOR-styrken eller i KFOR-styrken, eller hvad det nu bliver, må bede Folketingets udvalg om at træde sammen for at få en redegørelse for, hvad der skal ske.

Det er jo ikke små ændringer, det er jo ca. halvdelen af vores styrke i Bosnien, har vi forstået på forsvarsministeren, der skal ændres ved, så derfor vil jeg godt spørge forsvarsministeren: Skal vi kaldes i samråd, eller får vi en ordentlig orientering her?

Formanden:

Så går vi tilbage til ordførerrækken, og det er hr. Peter Skaarup.

Peter Skaarup (DF):

Man kan jo godt undre sig over, hvorfor regeringen eller hr. Hans Engell ikke vil svare præcist på det spørgsmål. Måske er der lidt uenighed om nogle ting, det ved jeg ikke, men det, det drejer sig om for os, er at gøre det fuldstændig klart for omverdenen, for os selv og for

Folketinget, hvad det egentlig er, der skal ske med de styrker, vi har i udlandet.

Det siger sig selv, at når der i grundloven står, at Folketinget skal orienteres om spørgsmål og rådføres om spørgsmål af større udenrigspolitisk rækkevidde, ja, så skal man selvfølgelig overholde det, og der er det bare beklageligt, at Folketinget ikke får besked fra regeringen, at Det Udenrigspolitiske Nævn ikke får besked fra regeringen om, hvad det er, der skal ske. Det må vi så prøve på at agere efter. Det kan godt være, det bliver nødvendigt at indkalde samråd, hver gang der bliver truffet en lidt større beslutning på det udenrigspolitiske område, hvis man altså ikke vil rådføre sig med nævnet.

Tilbage til selve beslutningsforslag nr. B 148, så er det jo selvfølgelig sådan, som det også fremgår af vores betænkning, at vi støtter forslaget. Vi mener, at der nu er en fred at bevare, og det er vigtigt, at også Danmark signalerer, at det vil vi selvfølgelig gøre ved at sende de styrker ned, der skal til for at bevare den fred.

Vi har i forbindelse med udvalgsbehandlingen talt meget om, at det, der har været afgørende for os, er, om freden egentlig kan bevares, og at UCK bliver afvæbnet, og vi har i forbindelse med behandlingen af forslaget, jeg vil ikke sige fået garanti for, men fået klare meldinger fra regeringen om, at det via den aftale, der er lavet, og via følgevirkningerne af aftalen nu ser ud til, at man kan få afvæbnet UCK under ordnede forhold. Men det er selvfølgelig klart, at en forudsætning for, at de styrker, vi har dernede, kan have en god sikkerhed for, at de kan komme hjem igen i god behold, jo altså er, at UCK også holder sig i tøjret, og at UCK bliver afvæbnet i overensstemmelse med den aftale, som er lavet.

Derudover har vi også i forbindelse med udvalgsbehandlingen været meget bekymret for, at regeringen ikke har villet lægge en plan for, hvad der skal ske med de flygtninge fra Kosovoområdet, der nu er i Danmark. Vi undrer os meget over, at vi nu er i gang med at lære flygtninge fra Kosovo dansk, medens det altså nu ser ud til, at man får fred dernede, at man får ordnede forhold, der kan medføre, at flygtningene kan vende hjem igen. Derfor er det selvfølgelig beklageligt, at vi hverken i forbindelse med det ene eller det andet spørgsmål til forslaget, og der henviser jeg til spørgsmål nr.

41, kan få besked fra regeringen, om den vil lægge en sådan plan.

Den henholder sig til, at UNHCR skal give melding om, at nu kan de pågældende altså vende tilbage. Men der vil jeg så minde om, at UCK jo f.eks. ikke i forbindelse med Bosnien-krisen gav melding om, at de pågældende flygtninge kunne vende tilbage. Det er lang tid siden, og i mellemtiden har ca. 20.000 flygtninge fået permanent opholdstilladelse i Danmark, og der er hverken tegn i sol eller måne på, at de kan vende tilbage.

Man burde selvfølgelig allerede nu melde ud, at man enten kan sørge for en hjemsendelse i løbet af en vis periode, eller at man midlertidigt kan bruge de flygtningelejre nede i Albanien, de danskfinansierede flygtningelejre, som i øjeblikket er tomme, som transitflygtningelejre, sådan at flygtningene kan vende tilbage til nærområdet og derefter reelt kan vende tilbage til der, hvor de kom fra.

Afslutningsvis skal jeg endnu en gang appellere til, at regeringen vil fjerne den tvivl, som kan komme frem i Folketinget i dag om, hvorvidt den altså vil overholde grundloven, og om den vil informere Det Udenrigspolitiske Nævn eller Folketinget via et beslutningsforslag om, hvad der foregår. Det er undergravende for den tillid, der skal være blandt Folketingets partier til, at det, der foregår, er efter bogen og er i orden, og det er selvfølgelig også undergravende for de partier, som jo glædeligvis støtter det her, herunder mit eget. Det er klart, at man må tænke sig om, når man fremover hører, hvad regeringen kommer med, hvis den ikke helt klart kan skære ud i pap, at den selvfølgelig – og det er jo nemt nok – indkalder Det Udenrigspolitiske Nævn, når der skal laves ændringer. Det kan ikke være rigtigt, at vi har sådan en alternativt oprettet snakkeklub af forligspartier, der, hver gang der skal ske større politiske ting herinde på Christiansborg på forsvarsområdet, kan mødes, og så er det hele i orden.

Vi har haft diskussionen mange gange, og regeringen burde altså lægge sig på sinde, at den overholder det her og sørger for, at Folketinget er godt informeret, ellers er den tillid væk, der skulle være der.

Arne Melchior (CD):

Jeg har hørt meget fra denne talerstol i mere end 23 år, men at jeg også skulle høre, at man udfritter en minister om, hvorvidt han vil holde grundloven, og oven i købet kræver, at han skal

gå op på talerstolen og forsikre dette, synes jeg ærligt talt er hinsides al mening.

Men mens de tilstedeværende medlemmer nu kan nyde den sommerlige udsigt fra vore smukke vinduer, og mens vi i øvrigt venter på et antal kolleger, der er på vej herind fra lufthavnen, har jeg en uimodståelig trang til at riste Enhedslisten over en ikke alt for sagte ild.

Hr. Søndergaard var oppe og spørge: Hvad kommer det Folketinget ved, hvad et antal partier – såmænd seks, udgørende et stort flertal, det være sagt i en parentes – har vedtaget i et forsvarsforlig? Jeg synes i høj grad, det kommer Folketinget ved. Det kommer da også Folketinget ved, når der indgås andre forlig i Folketinget om finanslov eller mange andre emner.

Man kunne have lyst til at spørge hr. Søndergaard, hvad det kommer ham ved, hvad nogle partier har lyst til at skrive i deres betækningsbidrag. Jeg kan forstå, han vil diskutere det, der står, men han kan da ikke diskutere nogens ret til at skrive det, de vil. Jeg behøver vel ikke minde hr. Søndergaard om ytringsfriheden.

Således foranlediget vil jeg da gerne beskæftige mig med, hvad Enhedslisten skriver i sit betækningsbidrag. I det sidste afsnit af dette betækningsbidrag kommer Enhedslisten efter sin egen påstand med et eksempel på hastværket ved gennemførelsen af dette beslutningsforslag, idet den klager over, at der ikke fra udenrigsministeren er givet svar på spørgsmål nr. 68. Når man læser det, så slår man jo naturligt op på spørgsmål nr. 68 og på svaret på spørgsmål nr. 68, og jeg skal underholde forsamlingen med at fortælle, hvordan spørgsmål nr. 68 lyder. Det lyder sådan: »Har NATO på nogen måde tilskyndet eller bifaldet Ungarns og Bulgariens beslutning om at nægte russiske militærfly at benytte de to landes luftrum?« Og udenrigsministeren har svaret følgende: »Beslutninger om tilladelse til at anvende luftrummet over staters territorier hører under de pågældende staters nationale kompetence. Der erindres om, at Ungarn er medlem af NATO«.

Dette er et ganske klart, umisfortæligt svar. Udenrigsministeren meddeler ganske klart, at det tilkommer ikke Danmark hverken at tilskynde eller bifalde, hvad Ungarn og Bulgarien eller for den sags skyld andre stater har gjort i en sådan sag. Det er et ganske klart svar. Det må derfor skorte på læsefærdigheden i det parti, som ellers siges at have en høj intelligenskvotient som gennemsnit. Det må have rablet

for nogle, når de kan påstå, at de ikke har fået svar. De har fået svar.

Men jeg vil gå videre og sige, at om end dette spørgsmål ikke have været besvaret, ville det jo ikke være nogen hindring for at vedtage beslutningsforslaget her. Det ville ikke ændre en tød-del ved nogens afstemning, om det spørgsmål var besvaret eller ej.

Så kommer jeg til hovedsagen: Enhedslisten harcelerer over, at forslaget er hastet igennem uden mulighed for en grundig udvalgsbehandling. Det vil jeg for det første benægte. Vi har haft to lange arbejdsdage. Hundredetusinder hvis ikke millioner af ord, masser af møder og samråd, alt muligt har vi haft i de to dage, og dertil kommer jo, at forslaget længe inden var meget velkendt. Vi har jo i dagevis, næsten i ugevis, diskuteret, hvad vi skal gøre i den situation, så det er jo ikke noget, regeringen pludselig har trukket ned fra den klare blå himmel og præsenteret Folketinget for, således at dette stakkels uvidende Folketing eller i hvert fald den stakkels uvidende Enhedslistegruppe ikke har kunnet sætte sig ind i det på to døgn. Der må alligevel være noget galt med den intelligenskvoient.

Man siger, at det hastes igennem, og man taler om lovsjusk. Jeg vil gerne give en forklaring på, at det her virkelig hastede, skønt vi altså har fået al den tid, nogle har krævet, og nogen har haft krav på. Det haster faktisk, hvis Danmark skal gøre sin internationale pligt, hvis vi skal opfylde det, vi siger ved festlige lejligheder, med at være til rådighed og ikke pindehugges i lang tid om, hvorvidt vi evner, eller vi vil stille op med det, som er hele grundlaget for dansk international holdning allerede igennem mange, mange år og har været det bl.a. i hele denne regerings tid. Det haster faktisk.

Jeg skal så til slut oplyse, at det faktisk haster for 174 ud af 179 folketingsmedlemmer. Nok har flertallet ikke altid ret – andet end ret til at få sin vilje, de behøver ikke at have ret i sagen – men jeg kan trøste den del af befolkningen, der måtte lytte til denne debat, med, at når 174 medlemmer af dette Ting er enige om noget og stemmer for det, så er det nok ikke så helt ved siden af, og så er der ikke tale om sjusk eller hastværk eller noget i den retning.

Det er en dårlig undskyldning for at lege sin egen leg, og det kommer Enhedslisten heldigvis skidt fra.

Søren Søndergaard (EL):

Begrundelsen for vores eget ændringsforslag er sådan set samtidig begrundelsen for, hvorfor vi stemmer imod regeringens. Der er problemet med den styrke, der skal sendes af sted. Der er en FN-resolution, som anmoder om opstilling af en international styrke med substantiel NATO-deltagelse og en enhedskommando, men det, der er blevet realiteten, er en NATO-styrke med NATO-kommando, som oven i købet skal gennemføre et bestemt NATO-diktat. Det er jo derfor, vi har konflikten med Rusland. Vi har konflikten med Rusland, fordi man har villet gennemføre et NATO-diktat oven i købet på en arrogant måde, og efter vores opfattelse er det en meget farlig konflikt. Det er en farligt konflikt, fordi den kan løbe ud af kontrol, fordi der er kræfter i gang i Rusland, som helt åbenlyst opererer på egen hånd, men det er også farligt, fordi det kan føre til, at man giver nogle indrømmelser, som efter vores opfattelse er uacceptable.

Jeg vil godt understrege, at det, at vi mener, at der skal forhandles med Rusland, ikke betyder, at vi mener, at Rusland skal have et eget område op til grænsen til Serbien, som det skal kontrollere, og måden at undgå det på er lige præcis fra starten at have inddraget Rusland og givet dem nogle reelle indrømmelser i forhold til kommandostrukturen, hvilket man jo formentlig også kommer til i sidste ende.

Det andet argument, som er vores, er, at den politiske løsning, der fremlægges, jo indebærer, at kosovaalbanerne ikke kan få ret til at bestemme deres egen fremtid. De kan få selvstyre, et selvstyre, der er bestemt af NATO, men de kan ikke få ret til at bestemme, om de vil være et selvstændigt land eller de ikke vil. Det er ikke et spørgsmål om, hvorvidt Enhedslisten ønsker, at Kosova skal være selvstændigt eller ej, det er et spørgsmål om, hvorvidt man anerkender deres ret til at træffe beslutningen selv, og der må vi bare konstatere, at et flertal i denne her sal har besluttet, at den ret skal kosovaalbanerne ikke have, og så kan vi jo så se, om kosovaalbanerne vil acceptere det. Det er ikke noget, der får støtte fra Enhedslisten.

I forhold til hr. Arne Melchior er det da nok rigtigt, at det her forslag har været kendt i for-ligskredsen i et stykke tid. Det har ikke været kendt af os andre så længe. Men det er da rigtigt, at vi i vores betænkingsbidrag kritiserer den vane, der er blevet, en vane, der går ud på, at når vi sender folk af sted til operationer, som

kan koste danske soldater livet, så har vi en tradition for, at det helst skal gøres på mindre end 24 timer.

Havde det i går stået til et par af partierne, så skulle det have været gjort inden for 10 timer, og det synes vi ikke er rimeligt. Vi synes, at der skal være tid til at undersøge de svar, man får, ordentligt.

I dag f.eks. fik vi en lang række svar fra ministerierne – en del af dem var i øvrigt fortræffelige svar, det skal vi sige tak for – og de svar havde vi 3 kvarter til at sætte os ind i og tjekke efter, om de var i overensstemmelse med det, vi selv syntes.

Det synes vi ikke er en rimelig procedure, og det tror vi heller ikke nogen andre ville synes. Og det har ikke en pind at gøre med, om vi støtter det her forslag eller ej. Det har noget at gøre med, at sådan kan man simpelt hen ikke arbejde, hvis man vil gøre tingene grundigt.

Og det er også derfor, at jeg herfra føler et behov for at sige tak til Forsvarsudvalgets formand, hr. Hans Engell, fordi hr. Hans Engell jo har været i stand til at forstå, at det var en urimelig behandling over for Folketingets medlemmer, og derfor som formand for udvalget i flere situationer har skåret igennem og givet mere tid til en grundig behandling.

Så fra Enhedslistens side siger vi i hvert fald tak til hr. Hans Engell, fordi han på den måde har forsvaret folkestyret mod folk, som opfatter det at sende næsten 1.000 danske soldater ned til en krig som en ren ekspeditionssag.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Takken til Forsvarsudvalgets formand er ganske berettiget. Men jeg skal da benytte lejligheden til at oplyse, at jeg ikke har hørt nogen andre medlemmer af Forsvarsudvalget, som ikke ville give den fornødne tid.

Men det, der kalder mig herop, er dette forslag fra hr. Søndergaards side på at bilde nogen ind, at han og hans parti er mere øm om velfærden, om sikkerheden for de soldater, der skal sendes ud på Danmarks vegne.

Dette er usandt. Der er ikke ét eneste medlem, som ikke hører til Enhedslistens gruppe, som er mindre agtpågivende, som er mindre ømme og påpasselige end hr. Søren Søndergaard og hans fæller.

Det passer ikke. Og der er ikke leget med disse ting, og der ville intet være forbedret for nogen persons lillefinger eller chancer i øvrigt,

hvis det var trukket ud flere dage, og verden så skulle have undret sig over, at Danmark ikke kunne snøvl sig færdig. Gudskelov at det er gået, som det er.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det her handler jo ikke om at trække tingene ud i flere dage. Det handler om at have en procedure, hvor man har en første behandling den ene dag og en anden behandling den anden dag som udgangspunkt. Det er det, det handler om.

Og det er så oven i købet det, vi har fået, efter at der er blevet lavet lidt benarbejde for at få nogle frister skudt. Så der er ikke tale om at trække tingene ud.

Og så vil jeg sige til hr. Melchior:

I Enhedslisten synes vi, at spørgsmålet om golfkrigsyndromet er et vigtigt spørgsmål at undersøge. Hvis danske soldater bliver sendt ned i en situation, hvor de kan påføres skader på deres helbred, er det vigtigt, at det er undersøgt.

Og derfor synes vi, at det var vigtigt at stille nogle spørgsmål om det, der hedder urankapslerne omkring bestemte sprængstoftyper. Vi har så fået nogle forsikringer fra regeringen – det synes vi er godt – om, at det ikke vil volde nogen skade. Det håber vi på er rigtigt.

Men hr. Melchior ved jo godt, at hr. Melchior ikke var opmærksom på spørgsmålet om de urankapsler. Og derfor havde vi ikke fået afklaret den ting, hvis det havde stået til hr. Melchior.

Derfor vil jeg sige til hr. Melchior: Jeg synes, det er godt, at der er tid til, at også folk, der har nogle tvivlsspørgsmål, kan rejse dem, og at vi ikke kun lader det hele gå glat igennem.

Formanden:

Hr. Kim Behnke som ordfører.

Kim Behnke (FP):

Fremskridtspartiet er ikke betænkingsberettiget i Forsvarsudvalget, og derfor skal jeg komme med en mundtlig indstilling.

Under førstebehandlingen havde vi i Fremskridtspartiet en række betæneligheder, fordi vi mente, at selve beslutningsforslaget på en række punkter ikke var præcist nok. Og lad mig med det samme afsløre, at de betæneligheder har vi ikke længere.

I en lang række af de besvarelser, der er blevet givet under udvalgsarbejdet, ligger det nu

dokumenteret, at tingene er i orden, og det er vi naturligvis tilfreds med. Vi har bedt om, at en række af de svar er blevet optrykt i betænkningen, og det vil deraf fremgå for dem, der har lyst til at følge sagen.

Det første er jo spørgsmålet om, hvorfor man kalder det en sikkerhedsstyrke og ikke en fredsbevarende styrke, og der har vi nu fået en besvarelse, der viser, at det udelukkende er et spørgsmål om, hvilke opgaver man skal løse dernede, og ikke, fordi der er nogen folkeretlig forskel på, om det er en sikkerhedsstyrke eller en fredsbevarende styrke, og det er vi naturligvis tilfreds med.

Så er det jo på nuværende tidspunkt svært præcist at vide, hvor aftalen med Rusland hanner i forhold til kommandostrukturen, men vi er fulde af fortrøstning, når man hører de seneste meldinger fra, hvad der forhandles i disse timer.

Vi var lidt bekymrede for afgrænsningen af, hvad danske F 16-fly fremover skal kunne deltage i af aktioner, men har fået det rammet ind, sådan at det udelukkende er i forbindelse med de aktiviteter, der kan være omkring Kosovo-krisen og på Balkan i øvrigt.

Så var det vores opfattelse, at formuleringen af, hvordan finansieringen skal være af dette kontingent fra Danmark, var for upræcis. Det ligger nu fast, at det er inden for de rammer, der er vedrørende danske internationale aktiviteter, så det er ikke de hjemlige forsvarsudgifter, der kommer til at bære belastningen.

Så må vi sige, at noget af det, der har bekymret os lidt, ikke så meget har været i forhold til udvalgsarbejdet, men mere i forhold til, hvad der er sket i offentligheden. Det forhold, at der nu er 53 danske såkaldte DIB-soldater, som har ytret ønske om ikke at blive udsendt, synes vi ærligt talt er for dårligt, og derfor er vi meget glade for det svar, der ligger fra forsvarsministeren, som slår fast, at når man har tegnet en kontrakt som soldat ved Den Internationale Brigade, ja, så gælder den kontrakt naturligvis; så fanger bordet.

Vi synes ikke, at det er særlig flatterende for danske soldater, at vi oplever dem i øjeblikket stå i kø for at stå i tv-aviserne og fortælle, at det er ubelejligt, og de i øvrigt har planlagt sommerferie, og hvad der ellers er af andre efter vores mening helt uacceptable undskyldninger for ikke at leve op til de forpligtelser, der er.

Når man tegner kontrakt, skal den kontrakt naturligvis overholdes, og derfor er vi tilfreds

med den besvarelse, der ligger fra forsvarsministeren, om, hvordan det vil blive håndteret, hvis der er nogle af soldaterne, der ikke lever op til den kontrakt.

Vi var under førstebehandlingen lidt optaget af, hvilken rolle OSCE kommer til at spille i Kosovo, og dér ligger der en grundig beskrivelse fra Udenrigsministeriet af, hvilke opgaver der kommer til at påhvile OSCE, og det er vi også tilfreds med. Vi synes godt, man kunne have skrevet det i selve beslutningsforslaget, eftersom OSCE jo i denne tid er et meget væsentligt bidrag til at få bragt demokrati og stabilitet i hele Balkanområdet.

Det sidste er så spørgsmålet om, hvad der så skal ske, hvis der bliver problemer i Kosovo, og der er svaret fra regeringen klart og utvetydigt, nemlig at med den meget betydelige tilstedeværelse, som NATO kommer til at repræsentere, med omkring 50.000 mand i Kosovo, ja, så er det forventningen, at uanset om det måtte være tilbageværende serbiske banditter, eller om det må være andre små eller store grupperinger i Kosovoområdet, ja, så vil det være så små grupperinger i forhold til NATO's tilstedeværelse, at det ikke repræsenterer nogen risiko for Danmark at være til stede.

Og derfor kan vi med de bemærkninger indstille forslaget til vedtagelse, og så håber vi, at tilstedeværelsen i Kosovo ikke bliver langvarig, men bliver så kortvarig, at verden igen kan glæde sig over, at der er et område, hvor der er blevet fred og stabilitet.

For Fremskridtspartiet er det sådan, at alternativet til FN, til NATO, til den danske deltagelse i Kosovo, simpelt hen var for skrækkeligt. Og derfor undrer det naturligvis også os, at det ikke kan være et enigt Folketing, der sender de danske soldater af sted. Men på den anden side, når man ved, hvilke positioner Enhedslisten har haft hele vejen i forhold til Kosovokrisen, ja, så overrasker det mig ikke, at det ender med, at Enhedslisten stemmer nej. Så får det også tingene i det danske Folketing til at være i det rette perspektiv, så hvor andre er meget fortørnede over Enhedslistens afstemning, synes jeg, at det er ganske glimrende, så vi har de forskellige partiers positioner præcist, og Fremskridtspartiets position er, at vi støtter.

Formanden:

Der er ikke flere ordførere, der har markeret. Jeg skal give ordet til udenrigsministeren.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Her ved afslutningen af behandlingen af denne sag vil jeg på regeringens vegne gerne takke Folketingets partier, takke det overvældende flertal her i Folketinget, som støtter dette beslutningsforslag. Og jeg vil også tillade mig at gøre et par enkelte bemærkninger om selve sagen og ikke om proceduren, som jo har spillet en rolle her under debatten.

Danmark har ydet en meget betydelig humanitær, politisk og militær indsats i Balkan. Det skal Danmark fortsætte med. Beslutningen i dag er udtryk for det danske Folketings vilje til at fortsætte denne linje.

Indsættelsen af en sikkerhedsstyrke i Kosovo var et af de vigtigste mål for det internationale samfund af én ganske bestemt grund: Indsættelse af en sikkerhedsstyrke er en afgørende forudsætning for, at kosovoalbanerne kan vende tilbage. De kosovoalbanere, der er fordrevet med vold og brutalitet, skal have mulighed for at vende fredeligt tilbage. Det kan kun sikres, hvis der indsættes en styrke, som er robust, og det vil også sige underkastet NATO's kommandostruktur.

Det er også vigtigt, at denne sikkerhedsstyrke indsættes under et FN-mandat. Det er vigtigt, at den indsættes på en måde, hvor mange lande deltager i indsatsen, ikke kun NATO, men jo en lang række andre lande – neutrale lande, lande i Central- og Østeuropa, lande, som ikke alle har så forfærdelig mange penge at gøre godt med, men som gerne vil deltage.

Rusland kommer til at deltage. De endelige forhandlinger om, hvorledes det skal ske, under hvilken form, er ikke færdiggjort, men vi har håb om, at det vil ske snart.

Det danske bidrag er, som det også fremgår af betænkningen og diskussionen, veluddannet og veludrustet. Det er, må man sige, så sikkert, som det nu er gør ligt, men man skal selvfølgelig ikke et øjeblik lukke øjnene for, at udsendelsen af en dansk styrke i Kosovo indebærer en risiko, en risiko for det mandskab, som er med, og derfor vil jeg også på regeringens vegne sige, at de bedste ønsker følger mandskabet og deres pårørende i den videre færd.

Og lad mig så til sidst understrege, at indsættelsen af en sikringsstyrke er begyndelsen, ikke slutningen. Foran os ligger en kæmpe genopbygningsopgave med at genopbygge et sam-

fund, som er stærkt ødelagt, som i forvejen var fattigt, et samfund, hvor vi nu skal i gang med at skabe demokrati, fordi demokrati er en forudsætning for, at etniske mindretal kan leve fredeligt med hinanden, og hvor vi skal skabe forudsætninger for økonomisk og social fremgang, for uden økonomisk og social fremgang vil der aldrig blive stabilitet i området.

Jeg er sikker på, at vi mange gange endnu kommer til at diskutere indsatsen i Kosovo, den internationale indsats, Danmarks indsats. Sådan må det være, men jeg vil gerne slutte behandlingen af dette beslutningsforslag med endnu en gang at sige tak til det overvældende flertal her i Folketinget, som støtter beslutningen.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Ja, som nævnt støtter Dansk Folkeparti selvfølgelig forslaget om at sende styrken derned, i og med at der nu er en fred at bevare, og det skal Danmark medvirke til. Men jeg forstår stadig væk ikke, hvorfor regeringen ikke af sig selv under debatten her i dag har meddelt, at man vil overholde grundloven, at man vil orientere Folketinget om de udenrigspolitiske ændringer, man har tænkt sig at foretage, når det gælder styrken i Bosnien.

Og jeg kan bare meddele, at Dansk Folkeparti i løbet af sommeren jævnligt vil kalde ministre i samråd i Forsvarsudvalget for at få besked på, om der er nogen nyheder, nogen ændringer, som er aftalt i den her snævre forsvarsforligspartikreds, som man åbenbart har tænkt sig at konferere landets udenrigspolitik med.

Hermed sluttede forhandlingene.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 97 stemmer (S, V, KF, SF, DF, CD, RV, FP, KRF og Frank Dahlgård (UP)) mod 5 (EL).

Formanden:

Udenrigsministeren vil få meddelelse om denne beslutning.

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes torsdag den 24. juni 1999 kl. 10.00 med følgende dagsorden:
(Se indledningen til næste møde).

Mødet hævet kl. 17.57
